

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.
Postacím: 1535 Budapest, Pf. 773.
hianypotlas@mkab.hu címre történő elektronikus továbbítás

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/2804-6/2021
Érkezett:	2021 NOV 19.
Példány:	e-mail
Melléklet:	db
	Kezelőiroda:

Tárgy: alkotmányjogi panasz kiegészítés a Fővárosi Törvényszék 42.Pf.635.077/2020/6 számú másodfokú ítéletével kapcsolatban
Ügyszám: IV/2804/2021

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Szabó József [REDACTED]

[REDACTED] és

Szabóné Nagy Ágnes Marianna (s [REDACTED])

együttesen (a továbbiakban panaszos), az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése alapján az alábbi

ALKOTMÁNYJOGI PANASZ kiegészítést

terjesztjük elő az Alkotmánybíróság tájékoztatásának megfelelően.

Az Alkotmánybíróság 2021.10.14.-én kelt, hiánypótlásra felszólító levelét 2021.10.25.-én vettük át. A tájékoztatásnak megfelelően 2021.11.10.-én pótoltuk a hiányosságokat. Újra olvasva az Alkotmánybíróság felszólítását és a panaszunkat észleltük, hogy nem adtunk mindenre egyértelműen kielégítő választ. Ezért az alkotmányjogi panaszunkat a megadott 30 napon belül, 2021.11.18.-án kiegészítjük, a tájékoztatóban magadott módon, e-mailben, pdf formátumban, szkennelés előtt saját kezűleg aláírva.

A kiegészítésünkben szeretnénk kiemelni, hogy a Fővárosi Törvényszék jogértelmezése nem felel meg az Alaptörvény 28. cikkének, sérti azt és ebből fakadóan sérti a XXVIII. cikk (1) bekezdését is.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor **azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak**

XXVIII. cikk

(1) **Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.**

(7) **Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.**

Az eddigi beadványunkban már idéztünk a 7/2013 (III.1.) AB határozatból, most szükségesnek tartjuk feleleveníteni az alábbi alkotmánybíróági megállapításokat.

3001/2018. (I. 10.) AB határozat

[18] A 25/2013. (X. 4.) AB határozat indokolásának [49] bekezdése értelmében az Alkotmánybíróságnak az alkotmányjogi panasz alapján folytatott eljárásokban elsősorban **jogvédelmi szerepe van**, mert az Abtv. 26–27. §-ok rendelkezései értelmében az a feladata, hogy **az Alaptörvényben biztosított alkotmányos alapjogoknak ténylegesen érvényt szerezzen**. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az **Alaptörvény védelmének legfőbb szerve**. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján a **bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik**. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja {megerősítette: 9/2015. (IV. 23.) AB határozat, Indokolás [27]–[28]; 19/2016. (X. 28.) AB határozat, Indokolás [28]}. Az Alkotmánybíróság a 3/2015. (II. 2.) AB határozatban hangsúlyozta, hogy: „[a]z Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvénynek ez a rendelkezése a bíróságok számára alkotmányos kötelezettségként írja elő, hogy ítélező tevékenységük során a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék [...]. Ebből a kötelezettségből következik, hogy a bíróságnak a jogszabályok adta értelmezési mozgástér keretein belül azonosítania kell az elé kerülő ügy alapjogi vonatkozásait, és a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat az érintett alapjog alkotmányos tartalmára tekintettel kell értelmeznie. A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” (Indokolás [17]–[18]).

3241/2017. (X. 10.) AB határozat

[27] 1. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt a lényeges tényállásbeli hasonlóságra és az indítványban történt meghivatkozásra tekintettel összefoglalta az Abh. tartalmát.

[28] Az Abh. rendelkező részében az Alkotmánybíróság megsemmisítette a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.Kpk.50100/2013/4. számú végzését. A rendelkező rész második pontjában az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelményként rögzítette, hogy a Ket. 15. § (1), (3) és (8) bekezdésének alkalmazása során a telekalakítási eljárással érintett telekkel közvetlenül szomszédos telek tulajdonosát is ügyfélnek kell tekinteni. A Ket. 15. § (1) bekezdése a közigazgatási eljárásjog általános ügyféldefinícióját tartalmazza, melynek értelmében ügyfél az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti, akit hatósági ellenőrzés alá vontak, illetve akire nézve a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz. A 15. § (3) bekezdés rögzíti annak lehetőségét, hogy törvény vagy kormányrendelet rendelkezése alapján az azokban meghatározott személyek ex lege ügyfélnek minősüljenek. A 15. § (8) bekezdése az ügyféli jogállást megtagadó végzéssel szembeni önálló fellebbezés lehetőségét biztosítja. [35] Az Alaptörvény 28. cikke értelmében a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. **Az Alaptörvénnyel összhangban történő jogértelmezés megvalósulásának biztosítása végső soron az Alkotmánybíróság feladata. E feladat ellátásának korlátja az, hogy az Alkotmánybíróság nem foglal állást a jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, törvényességéről, illetve kizárólag törvényértelmezési problémákról** {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]}. Továbbá **nem vizsgálja azt sem, hogy**

az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint azt sem, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban megszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e {3237/2012. (IX. 28.) AB végzés, 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}.

[36] A másik oldalról azonban az Alkotmánybíróság érdemben vizsgálhatja a bírói jogértelmezés hibájára alapított alkotmányjogi panaszt, ha az eljárás bíróság az előtte folyamatban volt, **valamely Alaptörvényben biztosított jog szempontjából releváns ügynek az alaptörvényi érintettségére tekintet nélkül járt el, vagy az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával** {3173/2015. (IX. 23.) AB határozat, Indokolás [53]}.

[37] Az Abh.-ban az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Ket. szerinti általános ügyfelfogalomnak a telekalakítási eljárásban való értelmezése alkotmányos relevanciával bír: a Ket. 15. § (1) – továbbá (3) és (8) – bekezdésének az Alaptörvénnyel konform értelmezése megköveteli azt, hogy a telekalakítási eljárásban a telekalakítással érintett telekkel közvetlenül szomszédos telek tulajdonosa ügyféli jogokkal rendelkezzen. Azokról a kérdésekről, amelyek a közigazgatási, illetve bírósági eljárásokban megjelentek, az Alkotmánybíróság az Abh.-ban már állást foglalt, ebből kifolyólag – az **Alaptörvény 28. cikkéből** és az Abtv. 39. § (1) bekezdéséből egyaránt következően – **a bíróságok kötelesek jogértelmező tevékenységüket e keretek között folytatni.** Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel megállapította, hogy a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság támadott végzése ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal, ezért azt megsemmisítette.

3/2015. (II. 2.) AB határozat

[17] 2.1. Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. **Az Alaptörvénynek ez a rendelkezése a bíróságok számára alkotmányos kötelezettségként írja elő, hogy ítélező tevékenységük során a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék** {ld. pl. 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33] és 28/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}. Ebből a kötelezettségből következik, hogy a bíróságnak a jogszabályok adta értelmezési mozgástér keretein belül azonosítania kell az elé kerülő ügy alapjogi vonatkozásait, és a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat az érintett alapjog alkotmányos tartalmára tekintettel kell értelmeznie.

[18] **A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény.** Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság **az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e.** Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés **nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes.**

[21] 2.2. Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint **alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.** Az alapjog-korlátozásnak ez a tesztje mindenekelőtt a jogalkotót kötelezi, ugyanakkor hatáskörükhöz igazodva a jogalkalmazókkal szemben is alkotmányos követelményt fogalmaz meg. E követelményből – az Alaptörvény 28. cikkére is tekintettel – a bíróságoknak az a kötelezettsége adódik, hogy ha olyan jogszabályt értelmeznek, amely valamely alapjog gyakorlását korlátozza, akkor a jogszabály engedte értelmezési mozgástér keretein belül az érintett alapjog korlátozását kizárólag a **szükséges és arányos mértékű beavatkozás szintjére szorítsák.**

28/2013. (X. 9.) AB határozat

[28] Az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdése szerint **a bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak.** Az Alaptörvény és a jogszabályok

mindenkire kötelezőek [R] cikk (2) bekezdés], azokat a bírának ítélkezési tevékenységük során tiszteletben kell tartani. **A bírói függetlenség alapján a bíró maga dönti el, hogy a törvényt (jogsabályt) egyedi ügyben hogyan értelmezi és alkalmazza.** Meghatározott életviszonyok, illetőleg tényállások ellentétes – vagy az értelmezéstől függően ellentétes – **jogsabályi rendezését a bírósági eljárás során jogsabály-értelmezéssel kell feloldani**, mert – a bevett jogértelmezési módszerek alapján – a jogalkalmazás hivatott eldönteni, hogy a konkrét jogviszonyokban az ellentétet (látszólagos ellentétet) hordozó rendelkezések közül melyik jogsabályi rendelkezés alkalmazásával kell eljárni.

[29] Speciális helyzet áll elő, ha a bírósági eljárásban alkalmazandó jogsabály és az Alaptörvény tartalmaz az adott tényállásra vonatkozó ellentétes – vagy az értelmezéstől függően ellentétes – normát. **Az Alaptörvény ugyanis Magyarország jogrendszerének alapja, jogsabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel [R] cikk (1) és (3) bekezdés].** Ezért a bíróságnak az Alaptörvényben foglalt norma és más jogsabályi norma kollíziója esetén az ellentétet az Alaptörvény javára kell feloldania, amely a benne meghatározott többi jogsabály formai és tartalmi érvényességének alapját képezi. Ez a szabály minden írott alkotmány alapvető elve. Az Alaptörvény 28. cikke a bírósági jogalkalmazással kapcsolatban rögzíti, hogy annak során a jogsabályok szövegét az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni. A 28. cikk szerint a jogsabály Alaptörvénnyel összhangban történő értelmezése a bíró számára nem csak jog, hanem kifejezett kötelesség: amennyiben a bíró a jogsabály szövegét az értelmezés segítségével az Alaptörvénnyel összhangban tudja alkalmazni, annyiban ennek megfelelően köteles eljárni.

[30] Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja a fentiekből következően – 28. cikkel összhangban – úgy értelmezendő, hogy az egyedi ügyben eljáró bíró elsősorban köteles az alkalmazandó jogsabály normatartalmát értelmezés útján az Alaptörvénnyel összhangba hozni, és csak ennek hiányában, másodsorban, tehát ha a jogsabály Alaptörvénnyel összhangban történő értelmezése kizárt, akkor jogosult – és egyben köteles – az Alkotmánybíróságnál a jogsabály alaptörvény-ellenességének megállapítását (illetve, ha az Alkotmánybíróság a jogsabály alaptörvény-ellenességét már megállapította, alkalmazásának kizárását) kezdeményezni.

Dr. Pokol Béla alkotmánybíró párhuzamos indokolása

[46] 2. A 28. cikk értelmezési direktívái

[47] Szövegezése szerint ez a cikk a bíróságokhoz szól, és jogalkalmazásuk körében igazítja el őket a lehetséges jogértelmezési kánonok között. A cikk első mondata a jogsabályokat „azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban” rendeli értelmezni. A cél szerinti értelmezésre itt is áll, hogy ezt az irányutatót azon jogsabályi rendelkezések esetében lehet megvalósítani, melyeknél vagy a jogsabályuk szövegében, vagy legalább a törvényi indokolásban megfogalmazott egy jogalkotói cél vagy szándék. Érdemes megemlíteni, hogy ez az értelmezés a bíróságok között elterjedve azt a hatást válthatja ki hosszabb távon, hogy a jogalkotó apparátus fokozottan igyekszik majd belefoglalni az jogalkotásokról felmerült célt az egyes jogsabályokba, illetve a törvényi indokolások is fokozottan erre teszik majd a hangsúlyt.

[48] Az Alaptörvénnyel összhangban értelmezés előírásánál a legfontosabb annak kiemelése, hogy ezzel az alkotmányozó hatalom egy alapvető dilemmát döntött el. **A dilemma ugyanis abban áll, hogy az alkotmány előírásai kizárólag a törvényhozó hatalomhoz, illetve az ennek alárendelten a többi jogalkotóhoz szólnak-e (és a bírákra az alkotmányi előírások már csak közvetetten, az őket konkretizáló törvényeken és rendeleteken keresztül hatnak), vagy mellettük még közvetlenül a jogalkalmazó bírák felé is hatnak.** Ezen utóbbi irányban döntés esetén különösen fontos az, hogy ekkor a jogsabályok sok-sok ezer oldalas gyűjteményei mellett az alkotmányi rendelkezéseket konkretizáló alkotmánybírói döntések szintén sok-sok ezer oldalas gyűjteményei is kötelezővé válnak, és ezzel fokozatosan az egész jogrendszer alkotmányjogiasítása végbemegy, míg ha csak a jogalkotó felé kötelező közvetlenül az alkotmány és az alkotmánybírói döntések, akkor nem jön létre az egész jogrendszer alkotmányjogiasítása, és ez megáll a jogalkotás szintjén. A korábbi Alkotmány hatálya alatt ez utóbbi valósult meg, és ekkor az 57/1991. (XI. 8.) AB határozat ki is mondta, hogy az alkotmánybírói döntések nem hatnak ki a jogalkalmazásra, és annak irányítása a Legfelsőbb Bíróság irányítása

monopóliuma alatt marad. Ezzel szakított az új Alaptörvény, és a 28. cikke ezt fejezi ki a bírói jogalkalmazás Alaptörvénnyel összhangban értelmezés kötelességének rögzítésével. Ennek tartalma tehát az, hogy **a bírák a vonatkozó alkotmánybíróági határozatokra tekintettel kötelesek mindenkor értelmezni az alkalmazott jogszabályi rendelkezéseket.**

[49] A 28. cikk második mondata már csak egy szűkített értelmezési terepűre vonatkozik, és a jogszabályok illetve az Alaptörvény értelmezésénél a cél szerinti értelmezést konkretizálja. Az értelmezésnél a jogi rendelkezések célját mindig a „józan észnek megfelelően kell értelmezni”, és ezt a fordulatot úgy lehet tartalommal megtölteni, hogy az általános vélekedés szerint abszurd tartalmat nem lehet a jogi rendelkezésnek tulajdonítani (például amikor egy állami költségvetési szervtől egy személyzeti főosztályvezető úgy ment el nyugdíjba százmillió forintos végkielégítés mellett, hogy ezután milliós havi bérért visszadolgoztatva ugyanazt a munkát végezhetette tovább – és a vonatkozó jogszabályok közvetlen megsértését nem lehetett kimutatni –, a felmérések szerint az egész társadalom elszörnyedve háborodott fel, és a józan ész nem tudta ezt jogosnak elfogadni). Ezt a fordulatot konkretizálja a második fordulat, és a józan észnek megfelelőség mellett „a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos cél szolgáló” jelleget emeli ki az értelmezésben. Együtt azonban azt jelenti, hogy ez a második mondat csak azokra a jogszabályokra és ezen belüli jogi rendelkezésekre vonatkozik, melyek aspektusai között a gazdaságos cél szerepelhet. A „józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös” értelmezés előírása egészíti ki a „gazdaságos cél” szerinti értelmezést, és a noscitur a sociis értelmezési kánon fényében itt a határozók és jelzők egymást korlátozó együttes értelme jön számba. Vagyis ez az előírás nem azt rögzíti általában, hogy a jogszabályokat a józan észnek megfelelően, továbbá az erkölcsöknek megfelelően kell értelmezni – és ezzel alaposan kinyitotta volna ez a bírák értelmezési kompetenciáját a jogon túli szempontokra –, hanem csak a gazdaságos célokat érintő jogszabályok esetében merül fel ez. (A józan észnek megfelelő értelmezés az általános jogelméleti szinten csak úgy jöhet be, hogy abszurd értelmezés általában tilos.)

[50] Az Alkotmánybírószágot ez a rendes bíróságokra vonatkozó értelmezési szabály abban a tevékenységi körében köti, amikor bírói ítéletet vizsgál felül. Itt azonban ez a kötöttség csak az R) cikk említett értelmezési direktíváinak fényében áll, hisz számára ez a legfőbb értelmezési iránymutatás, és a bírák 28. cikk szerinti értelmezésének eredményét még ebből a szempontból korrigálhatja. **Ám a józan észnek, a közjónak megfelelőséget, valamint az erkölcsös és gazdaságos cél szerinti értelmezést ezeknek alárendelten ekkor neki is érvényesítenie kell az értelmezésében.** Ugyanígy, amikor egy jogszabályi rendelkezés mellé az alkotmány-konform értelmezés érdekében alaptörvényi követelményt fogalmaz meg, és van a jogi rendelkezésnek gazdaságossági aspektusa, akkor az alaptörvényi követelmény kialakításakor mind az R) cikk, mind a 28. cikk iránymutatásait figyelembe kell vennie.

Az idézettek figyelembevételével szükséges megvizsgálnia az Alkotmánybírószágnak, hogy a Fővárosi Törvényszék által kialakított jogértelmezés összhangban áll-e a jog alkotmányos tartalmával, amennyiben nem, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes.

A Fővárosi Törvényszék helyesen értelmezte és ismertette az alap problémát:

„a Pénzügyi Békéltető Testület (PBT) a 2017. augusztus 22. napján kelt H-PBT-H-159/2017 számú határozatával **kötelezte a felperest, mint pénzügyi szolgáltatót a 2112330 (C43511-001) számú szerződés vonatkozásában új elszámolólevél és a hiteltörténeti kimutatás, valamint részletes elszámolás (együttesen: új elszámolás) készítésére és a módosított elszámolás végrehajtására a határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül. Az elsőfokú bíróság idézte a határozat rendelkező részét, mely szerint az új elszámolás elkészítése során a pénzügyi szolgáltató az egyes kimutatásokban kizárólag olyan, következetesen kimutatott helyes adatokat tüntethet fel, melyek az ügylettel összefüggő gazdasági-pénzügyi eseményekkel, valamint egymással összhangban állnak.**”

„Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a PBT határozatban foglalt kötelezettség végrehajtására az alperesek végrehajtás elrendelése iránti kérelmet terjesztettek elő a felperessel, mint kötelezettel szemben.”

Az ítélet részei a rendelkező rész és a rendelkező rész:

„Az írásba foglalt ítélet bevezető részre, rendelkező részre, perorvoslati részre, indokolásra és záró részre tagolódik.” (346.§ (1) - Az ítélet tartalma)

„A **rendelkező rész** tartalmazza a bíróság döntése szerinti rendelkezést” (346.§ (3))

„Az **indokolás** a bíróság által megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, illetve nyilatkozatát és azok alapjának rövid ismertetését, az érdemi rendelkezés tartalmára történő utalást, továbbá a jogi indokolást tartalmazza.” (346.§ (4))

A Pp. törvény nem terjed ki a PBT által folytatott eljárásokra, mivel a Pp. tv kizárólag bírósági eljárásokra vonatkozik:

„E törvényt kell alkalmazni a bíróság eljárására” (1.§ (1) – A törvény hatálya)

Az elszámolásról rendelkező 2014. évi XL. törvény (a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló törvény) nem helyezi a PBT eljárását a Pp hatálya alá, egyértelműen kötelezést tartalmazó határozat meghozatalát írja elő:

„A Pénzügyi Békéltető Testület a 21. § (3) bekezdése szerinti kérelmet háromtagú tanácsban eljárva, az eljárás írásbeli lefolytatásával bírálja el azzal, hogy ha megítélése szerint az ügy körülményei indokolják, meghallgatást tarthat. A tanács egyezséget jóváhagyó vagy **kötelezést tartalmazó határozattal dönt...**” (22.§ (1))

A Fővárosi Törvényszék a legelső PBT határozat vizsgálata során indult perben 2017.március 29.-én megállapította:

„Az elsőfokú bíróság helytállóan fejtette ki végzésében, hogy Pénzügyi Békéltető Testület hatásköre az előtte a 2014. évi XL. törvény alapján indított eljárásban erősen korlátozott.”

„Helyesen állapította meg továbbá azt is, hogy a **Pénzügyi Békéltető Testület eljárása nem közigazgatási és nem is bírósági eljárás, ezért a Pénzügyi Békéltető Testület eljárására az ezen eljárásokra vonatkozó szabályokat alkalmazni nem lehet.** A Pénzügyi Békéltető Testület eljárására a 2014. évi XL. törvény 21.§ (2) bekezdée értelmében a 2014 évi XL. törvényben foglalt eltérésekkel a 2013. évi CXXXVI törvény (MNB törvény) 102-123.§-ban foglalt **rendelkezések irányadások.**” (Fővárosi Törvényszék 45.Pkf.632.102/2017/2 – 5. oldal közepe).

Panaszos álláspontja szerint a PBT meghozott határozatát nem lehet jogszerűen elválasztani rendelkező részre és indoklás részre, mivel a PBT eljárását nem a Pp. tv. hanem az MNB tv. szabályozza. Az MNB tv. szerint viszont a PBT „kötelezést tartalmazó határozatot” hoz, melynek minden pontját, előírását felperesnek teljesíteni kell, bárhol is szerepeljen a kötelezés egy-egy pontja, a határozat szövegén belül. A Fővárosi Törvényszék jogszabállyal nem támasztotta alá azon megállapítását, hogy a PBT határozata rendelkező részre és indoklás részre tagozódik. Így a Fővárosi Törvényszék megállapítása jogszabálysértő.

Feltétlen elvárás, hogy a bíróság **az ügy lényegi részeit a szükséges alapossággal vizsgálja meg,** és erről a vizsgálatáról a határozatának indokolásában is adjon számot. A PBT által előírt kapcsolódó tájékoztató melléklet (levél) szerepe és jelentősége nem lett szükséges alapossággal megvizsgálva, a bíróságnak elegendő volt a felperes bank azon álláspontja, hogy „nem az okiratok száma, hanem azok tartalma alapján kell megítélni a felperesi teljesítést.” Így aztán a bíróság számára elfogadható lett, hogy nem készült semmilyen „tájékoztató melléklet”. A panaszos nem kapott meg minden adatot és így nem tudta teljes mértékben ellenőrizni az elszámolás menetét. Azt sem tudja ellenőrizni, hogy miként számolt ki a bank 9.345, 19 CHF késedelmi kamatot. Ennek a kiszámítását is a „tájékoztató mellékletnek” kellett

volna tartalmaznia. A PBT határozata is hivatkozik egy számszaki kimutatásra, azonban ez nem került be „tájékoztató mellékletként” az elszámolási csomagba. Részlet:

„...az eljáró tanács felhívta a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy nyilatkozzon a részletes elszámolás 15. oldal 135. sor 19. oszlopában található 9.345,19 kiszámításának módjára vonatkozóan, továbbá adja meg a számítás alapadatait.”

„A Pénzügyi Szolgáltató állításai alátámasztása érdekében csatolt egy számszaki kimutatást *(megj: a késedelmi kamat kiszámításáról)*”

Az idézett alkotmánybírószági döntések alapján **az alkotmányjogi panasznak jogvédelmi szerepe van.** Ez az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve, a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti. Jelen esetben a bírói döntés ellenőrzéséről van szó. Ez az ellenőrzés a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik. Panaszos tisztában van azzal, hogy az Alkotmánybíróság nem foglal állást a jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, törvényességéről, illetve kizárólag törvényértelmezési problémákról, valamint nem vizsgálja azt sem, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint azt sem, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e? Azonban az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kell, hogy a bíróság a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e?

Elvárható a bíróságtól, hogy a jogszabályok adta értelmezési mozgástér keretein belül azonosítsa az ügy alapjogi vonatkozásait. Jelen esetben panaszosnak minden adattal rendelkezni kell, hogy az Alaptörvény M cikke érvényesüljön és védve legyen a fogyasztó ellenőrzési joga és a bank ne tudjon visszaélni tudásbeli- és információs erőfölényével. Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter ezt világosan kifejtette.

Azért van most feladata az Alkotmánybíróságnak, mert **az Alaptörvénnyel összhangban történő jogértelmezés** megvalósulásának biztosítása (végső soron) az Alkotmánybíróság feladata. A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Ez az előírás az, amire panaszos alapozza beadványát.

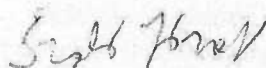
Panaszos tisztában van vele, hogy alapvető jog, más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Azonban határozott álláspontja, hogy nem létezik olyan védendő alkotmányos érték, mely korlátozhatná az Alaptörvényből levezethető célt, az elszámolás ellenőrzését és a hozzáférést minden adathoz, mely az ellenőrzés elvégzéséhez szükséges. Ezen a ponton mutatható ki a Fővárosi Törvényszék hibája, mert ezt a célt szem elől tévesztette.

Panaszos tisztában van azzal, hogy a bírói függetlenség alapján a bíró maga dönti el, hogy a törvényt, az adott ügyben alkalmazandó jogszabályt egyedi ügyben hogyan értelmezi és alkalmazza. Az viszont nem bírói függetlenség kérdése, hogy nem az ügyre vonatkozó törvény előírásait veszi figyelembe. Még ha a bíróság a megfelelő jogszabályt alkalmazná, akkor is elsősorban az alkalmazandó jogszabály normatartalmát köteles értelmezés útján az Alaptörvénnyel összhangba hozni. A bíróságnak az Alaptörvényben foglalt norma és más jogszabályi norma kollíziója esetén az ellentétet az Alaptörvény javára kell feloldania, amely a benne meghatározott többi jogszabály formai és tartalmi érvényességének alapját képezi. Nem megfelelő jogszabály alkalmazása esetén képtelenség arról beszélni, hogy értelmezés útján az Alaptörvénnyel összhangba lehet-e hozni? Ilyen esetben az sem merülhet fel kérdésként, hogy

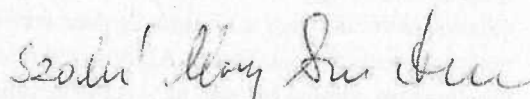
van-e ellentét a jogszabályi norma és az Alaptörvény között? Egyértelmű, hogy téves jog alkalmazása a bírói döntésben ellentétes az Alaptörvénnyel, semmiképpen sem lehet azzal összhangba hozni. Az ismertettek miatt sérült panaszos tisztességes bírói eljáráshoz való joga (Alaptörvény XXVIII. cikk) Az újraszámolás és a számolásnak a banki károsult fogyasztó által történt ellenőrzése egyértelműen megfelel a közjónak és a józan észnek. Mindenképpen erkölcsös lépés volt az Országgyűlés részéről az elszámolási törvény meghozatala. Azonban a Fővárosi Törvényszék téves jogértelmezése miatt nem lehet összhangról beszélni az Alaptörvénnyel (Alaptörvény 28. cikk.)

Panaszos kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, hogy jelen kiegészítést ne önállóan, hanem a már benyújtott alkotmányjogi panasszal együtt vizsgálja meg.

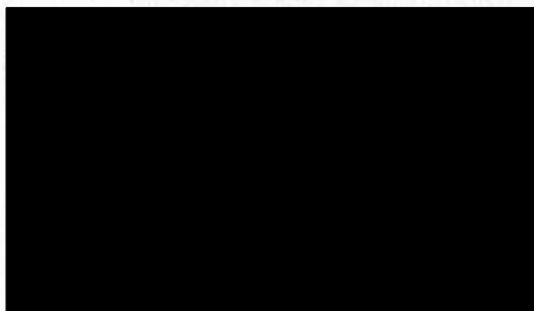
Budapest, 2021. november 18.



Szabó József



Szabóné Nagy Ágnes Marianna



név

cím

